

opusdei.org

Ewangelia z soboty: Zbliżać się do Chrystusa, niewyczerpanego źródła życia

Ewangelia z soboty 7 tygodnia wielkanocnego wraz z komentarzem. «Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, jakie trzeba by napisać». Pogłębiać znajomość osoby Jezusa Chrystusa do tego stopnia, aby pozwolić mu stać się centrum naszego życia jest

radosnym zadaniem do którego realizacji w swoim życiu zaproszony jest każdy chrześcijanin.

Ewangelia (J 21, 20-25)

Gdy Jezus zmartwychwstały ukazał się uczniom nad jeziorem Genezaret, Piotr, obróciwszy się, zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który to w czasie uczyt spoczywał na Jego piersi i powiedział: «Panie, któż jest ten, który Cię zdradzi?»

Gdy więc go Piotr ujrzał, rzekł do Jezusa: «Panie, a co z tym będzie?»

Odpowiedział mu Jezus: «Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, to cóż tobie do tego? Ty pójdz za Mną!»

Rozeszła się wśród braci wieść, że uczeń ów nie umrze. Ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz:

«Jeśli Ja chcę, aby pozostał, aż przyjdę, to cóż tobie do tego?»

Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych sprawach, i on je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe.

Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, jakie trzeba by napisać.

.....

Komentarz

Po tym jak rozważyliśmy wczoraj postać świętego Piotra i jak Pan utwierdził go w misji pasienia Jego owiec (por. J 21, 17), zatrzymujemy się dzisiaj nad końcowymi wersetami Ewangelii według św. Jana.

W odniesieniu do pytania świętego Piotra na temat tego co stanie się z Janem, Pan Jezus odpowiada mu w sposób tajemniczy (ww. 21-22). Sam uczeń i Ewangelista będzie tym, który rozjaśni te słowa Pana, tłumacząc ich znaczenie (w. 23).

A jednak, dziś skupimy się na dwóch ostatnich wersetach Ewangelii: w jaki sposób zbliżamy się do świadectwa jej autora jako „ucznia, którego miłował Jezus” (w. 20) jako potwierdzenia tego, że to co zostało napisane w Ewangelii jest prawdą.

Święty Jan napisał Ewangelię pod natchnieniem Ducha Świętego, aby wzmocnić naszą wiarę w Jezusa Chrystusa, w to co zrobił i w to czego nas nauczył.

Właśnie to pogłębienie znajomości osoby Jezusa Chrystusa do tego stopnia, aby pozwolić mu stać się centrum naszego życia, do czego zapraszał nas Prałat Fernando Ocáriz

w swoim pierwszym liście pasterskim po wyborze na Prałata Opus Dei[1], zawsze będzie stanowiło niewyczerpane źródło dla życia wewnętrznego ludzi wszystkich czasów.

W taki sposób wyrażał to błogosławiony Paweł VI: «kiedy ktoś rozpoczyna interesować się Jezusem Chrystusem już nie jest w stanie się od Niego oderwać. Zawsze pozostaje coś więcej, aby się dowiedzieć, coś co można by powiedzieć; pozostaje do zgłębienia to co najważniejsze.

Święty Jan Ewangelista kończy swoją Ewangelię właśnie w ten sposób (J 21, 25). Bogactwo rzeczy, które odnoszą się do Chrystusa jest tak wielka, tak wielka jest głębia, którą mamy odkryć i postarać się zrozumieć (...), tyle światła, siły, radości, pragnień, które płyną od Niego, tak rzeczywiste jest doświadczenie i życie które przychodzi od Niego do nas, że

wydaje się nieodpowiednie,
antynaukowe, pozbawione szacunku,
uznanie, że zakończyła się refleksja,
jaką Jego przyjście na świat, Jego
obecność w historii, kulturze, i w
hipotezie, żeby nie powiedzieć w
rzeczywistości Jego życiowej relacji z
naszym własnym sumieniem
uczciwie wymagają od nas»[2].

[1] Por. F. Ocáriz, *List pasterski*, 14
lutego 2017 r., nr 8.

[2] Bł. Paweł VI, *Audiencja generalna*,
20 lutego 1974 r.

Pablo Erdozain // Zdjęcie: Will
Turner - Unsplash

pl/gospel/sobota-7wielkanoc/
(23-03-2026)